

U S T A W A

w

SPRAWACH MAŁŻEŃSTW

Co do Kontraktu *Cywilnego*, y onego wnio-
skow dla wszysklich

K T O R Z Y

CHRZESCIAŃSKĄ
wiarę wyznają

N A

K R O L E S T W A

T A K Z E

G A L L I C Y I Y L O D O M E R Y I
R O Z C I A G N I O N A , y U S T A N O W I O N A .

Exemplarz in Krudo bendzie przedawany po 7½ Graycarow.

w W I E D N I U ,
w Drukarni JANA TOM DE TRATTNER ,
Ces. Lról. Dworu Typogr. y Bibliop.

1 7 8 8.

CONSTITUTIO

I N

CAUSIS MATRIMONIORUM
QUOD ATTINET CONTRACTUM

CIVILEM, EJUSQUE EFFECTUS,

— E D I T A
P R O
UNIVERSIS SUBDITIS
CHRISTIANIS:
PRO REGNIS ETIAM
GALLICÆ ET LODOMERIAÆ
EXTENSA AC PUBLICATA.

Constat absque ligamine $7\frac{1}{2}$ Crueiferis.

V I E N N A E,
TYPIS JOAN. THOM. NOB. DE TRATTNERN,
SAC. CÆS. REG. AUL. TYPOGR. ET BIBLIOP.

y Jozef Wtóry,
z Bożey Łaski Obrany Ce-
sarz Rzymski, po wszystkie czasy Po-
mnozycyel Rzeszy, Król Niemiecki,
Węgierski, Czeski Gallicyi y Lodomeryi
&c. Arcy - Xiąże Austryi, Xiąże Burgundyi
Lotharingii, &c. &c.

Wszem w obec, y każdemu z osobna
Łaskę Naszą Cesarsko - Krolewską
niniejszemi oznaymuimy:

Małżeńskich związkow ważność tak
w Familii szczególnych pomyslność, jako
y w powszechnie Kraiowe Dobro wpły-
waiąca, aby staranne Prawodawcy oko
na siebie obróciła, potrzeby słusznosć wy-

ma-

os Josephus Secundus
divina favente clementia
electus Romanorum Imperator semper
Augustus, Germaniæ, Hungariæ, Bo-
hemiæ, Galliciæ & Lodomeriæ &c.
Rex, Archidux Austriæ, Dux Burgun-
diæ, & Lotharingiæ, &c. &c.

Gratiam Nostram Cælareo - Regiam
Universis ac singulis annuentes no-
tum facimus: Contractus, quibus matri-
monia celebrantur, tantum habent momen-
ti, atque publicam non minus ac privatam
cujusque familiæ felicitatem prope adeo
attingunt, ut providæ legislationis curam
in se merito semper defixerint; Quamob-

A 3

rem

maga — A zatem: postrzegłszy My, iż Prawa względem tego dotąd używanę albo po części w zródłach swoich rozrzuconymi były, lub co do skutków swoich ku dobru Poddanych Naszych nie zewszystkim zciągały się.

Przeto Naywyższą pełnomocnością Naszą względem ważności lub nieważności Małżeńskich Kontraktów, co do Cywilnych onych skutków, jako też względem Potomstwa, czyli te za prawe? lub nie prawe przyjętemi bydż mają? więcej zdatne, y stosowne Prawa ustanowić, y te za niniejszą na Czesko-Austriackie, Niemieckie, Dziedziczne Państwa Nasze, iako y na Królestwa Nasze GALLICYI y LODOMERYI moc Prawa obowiązującego mającą Ustawę, ułożyć, y ogłosić rozkazaliśmy. Jako to:

§. I.

rem postquam comperimus leges, quæ eataenus hucusque obtinebant, partim suis in fontibus dispersas, partim quo ad earum effectus Subditorum Nostrorum bono non undequaque consentaneas fuisse:

Decrevimus ex Supremæ Nostræ potestatis plenitudine, circa validitatem contractus matrimonialis, quo ad Civiles ejusdem effectus, atque adeo in quantum liberi inde procreati pro legitimis aut illegitimis habendi sint, certiora principia statuere: quare omnia, quæ huc pertinent, præsenti Constitutione definivimus, atque pro Ditionibus Nostris hereditariis Germaniæ tam Bohemicis, quam Austriacis, nec non pro Nostris Galliciæ & Lodomeriæ Regnis universim deinceps observanda præscripsimus.

A 4

§. I.

§. I.

Małżeństwo w sobie iako *Civilny Kontrakt* wzięte, y uważane w sposobie: iż jako z Kontraktu cokolwiek pochodzić może, y co się onego tycze wzajemnie z sobą połączone *Civilne Prawa* y obowiązki, swoją ważność y koniec zupełnie y jedynie od Cesarsko-Król. Naszych Ustaw biorą, y dostępuią; tak też które kolwiek by w tey mierze Prawne spory wszczynały się, te rozwiązać, y rozeznawać do Cesarsko Król. Sądowych Naszych Urzędow należec będzie.

§. 2.

W Kontrakt Małżeński (oprócz tych, których My przez następujące ustawy za niesposobnych do zawierania Małżeństw ogłosili) wchodzić każdemu wolno jest; przecież do zawarcia Kontraktu Małżeństwa niesposobnemi bydż mają rozumieni:

§. 3.

§. I.

Matrimonium in se tanquam *civilis contractus* consideratum, quemadmodum & quæ ex contractu isthoc oriuntur, atque contrahentibus mutuo competunt *civilia iura* atque *obligationes*, essentiam suam, vim, terminosque suos a legibus, quas Princeps ferimus, plene atque *unice* obtinet: Quamobrem & decisio controversialium, quæ ex hoc contractu oriri possunt, ad *Judicia Nostra Fora* duntaxat pertinet.

§. 2.

Contractum matrimoniale inire possunt ii omnes, qui hac constitutione incapaces non declarantur: *Sunt autem incapaces ad hunc contractum:*

§. 3.

Po pierwsze Małoletni, ieżeli by ci wyraźnego Oyca, albo (niemaiąc iuż onego) Dziada swego pozwolenia nie otrzymali.

§. 4.

Jeżeliby iednak Ociec, lub Dziad pozwolenia dać wzbraniali się, a Dzieci po przeciągu niejakim czasu daremnie prozby swoie powtarzałyby, tym na przeciw: stronie, gdzieby zezwolenie do zawarcia Małżeństwa sprzeczane było, tużdzież oney Oycu lub Opiekunowi do właściwego Sędziego w tey mierze udąć się dozwalamy.

§. 5.

Sędzia zatym wysłuchawszy Oyca, lub Dziada, gdyby bronionego zezwolenia dostateczną y słuszną przyczynę uważył, proszacemu pozwolenia (wyraziwszy odrzucenia prozby z okolicznościami zгадzającego się stosując się przyczyny) odmowi; Jeżeliby zaś ważney takiey przy-

czy-

§. 3.

Primo: Minorennes non habito prius consensu Patris sui legitimi, vel eo deficiente, Avi paterni.

§. 4.

Quodsi Pater vel Avus consensum negaverit, liberi vero post aliquod temporis intervallum pro illo impetrando aliquoties, frustra tamen institerint, licebit iisdem, vel parti, ad quam in matrimonium accipiendam consensus negatus fuerit, uti quoque ipsius Patri vel Tutori Judicis officium implorare.

§. 5.

Judex, si auditio Patre vel Avo compererit, sufficientem esse causam, ob quam is consensum abnuerit, petitionem conveniente circumstantiis modo rejicito. Contra vero si Pater vel Avus justam diffensus causam allegare nequeat, prius experendum, an is amica hortatione, vel concessio

ipfi

czyny bronionego pozwolenia przywiezioney żadney niewidział; naypierwey gdyby ci Rodzice do dania zezwolenia powtorzonemi prozbami, Przyjacioł namowami, y czasu dopuszczonej zwłoką nakłonić się niedawali, czas ieszcze iaki do namyślenia się onym oznaczy, co wszystko gdyby nie skutkowało, Sędzia pomienione pozwolenie z Urzędu (*ex officio*) wyda, a tak udzielonę nie tylko doskonale zawartego Małżeństwa ważność postanowi, ale nad to Prawom Potomstwa spłodzonego naymniejszego niepryniesie uszczerbku.

§. 6.

Gdyby zaś przeciwnie *Maloletni* bez Oyca, lub Dziada swego pozwolenia, albo na przeciw onych zakazowi, lub w brew Sędziowskemu odrzuceniu wzgadę niedanego im pozwolenia Małżeństwo przecie zawarli, takowe Małżeństwo

ipſi pro maturiori deliberatione temporis ſpatio ad conſenſum permoveri poſſit. Si autem hoc quoque nil profecerit, Judex conſenſum *ex officio* dabit, et matrimonium vi hujus Consenſus initum, omnino vali- dum, atque adeo liberis, quod ad jura ſua, praejudicio nulli eſto.

§. 6.

Si vero Minorenſis non conſentiente Patre vel Avo, vel etiam expreſſe prohibente, neque petitio prius Judicis affenſu, vel plane hoc denegato matrimonium iniverit, hoc matrimonium, utpote praeſcripto legitimo conſenſu deſtitutum, penitus invalidum

ſtwo dla niedostatku przepisanego prawnego pozwolenia, iſtotnie nieważnym, y ſkutkow onego wſyftkich pozbawionym, niech będzie.

§. 7.

Gdyby ſię zaſ traſiło, że Ociec, lub Dziad wprawdzie iefzcze zyiącemi byli, lecz ciž opieki Sądownie dobrą wolą nad dziećmi zrzekli ſię, albo do oddalenia onych od tēy opieki co iefzcze ważnieszego by zaſzło, iżby infzy opiekónein Małoletnich ustanowionym został; Dzieci oprócz Oyca y Dziada zezwolenia, iefzcze takiego zezwolenia u poſtanowionego opiekóna dopraszać ſię powinni, a między temi gdyby różniące ſię zachodziły zdania, spor takowy Sędzia rozezna.

§. 8.

Po wtóre. Po zeyściu Oyca, y Dziada z Oyca, Dzieci małoletnie bez pozwolenia tych, których staraniu ſą oddani, Małżeństwa zawierać nie będą mogli a wra-

zie-

dum, & quod consequens eſt, omni effectu deſtitutum eſto.

§. 7.

Patre vel Avo paterno quidem vivente, si tamen is tutelæ vel ipſe renunciaverit, vel a Judice iusta de causa exclusus fuerit, alio Tutoře liberis constituto, iidem p̄æter consenſum Patris, vel Avi, etiam conſenſum Tutoris habere debent. His vero inter ſe diſſentientibus iudex decernito.

§. 8.

Secundo: Poſt mortem Patris vel Avi paterni, *Minorennes* absque conſenſu eorum, in quorum tutela vēl potestate ſunt, matrimonium inire neutiquam valebunt: neque

ta-

zie takowym nawet na samym otrzyma-
nym opiekóna dozwoleniu niema bydż
dosyć, lecz nad to Sędziego potwierdze-
nia dopraszać się należy.

§. 9.

A ieżeliby opiekon ani sam pozwo-
lenia dać, ani tey rzeczy do Sądu sobie
właściwego donieść chciał, pod ten czas
podług przepisu §. 4. (iak wyżej wyra-
żono) *Małoletniemu* samemu albo komu
innemu imieniem tegoż, do Sędziego
wzwyk rzeczonego udać się wolno bydż
ma, który wysłuchawszy opiekona, co
stusznio będzie: wskazę.

§. 10.

Po trzecie Małżeństwa między Pod-
danemi Naszemi, z którychby jedno Wia-
rę Chrześcianską trzymało, a drugie
wcalle oney niewyznawało, za żadne y
nieważne poczytane niech będą.

§. II.

tamen tali in casu solus tutoris consensus
sufficiet, nisi & Judicis hunc ad finem adeun-
di approbatio acceferit.

§. 9.

Si Tutor nec ipse consensum dare, ne-
que rem ad *Forum* suum deferre vellet; inte-
grum esto *Minorenii*, vel aliis ipsius nomine,
eundem Judicem juxta modum §^{pho} 4to præ-
scriptum interpellare, qui auditio tute
statuet id: quod æquum sibi videbitur.

§. 10.

Tertio: Matrimonia inter subditum No-
strum *Christianæ* religioni addictum, &
alium *Christianæ* religioni non addictum,
nulla ac invalida funto.

§. II.

Po czwarte Mąż z Kobietą, albo Kobieta z Mężem iednym Małżeństwem złaczeni, iak dugo tylko Małżeństwo to trwa, w powtórne Małżeństwo wchodzić niebędą mogli, y gdyby takie zawarte było, za nieważne y zerwane uznanie bydż ma.

§. 12.

Jeżeli więc Osoby przed tym Małżeństwem związane, w powtórne szluby weyć by chciały, nie pierwey one dozwolone im będą, póki na miejscu, gdzie Małżeństwo zawrzeć usiłują, śmierć pierwszego Małżonka (oprócz gdyby ta powízecznie wiadomą iuz była) podług wszelkich Prawnych ostróżności istotnie nastąpiową, niedowiodą.

§. 13.

Po piąte Spokrewnionych podobnież do zawarcia między sobą Małżeństwa za niezdolnych ogłaszamy, — a ta niezdolność

§. II.

Quarto: Viro, qui fœminam in matrimonio jam habet, aut fœminæ, quæ viro nupta est, durante hoc matrimonio vetitum esto ad alteras nuptias convolare. Initum ejusmodi secundum matrimonium invalidum esto.

§. 12.

Quodsi igitur personæ, quæ matrimonio jam olim junctæ fuere, ad secundas nuptias transfire voluerint, ad easdem (nisi mors prioris conjugis in loco, ubi celebrandæ sint, publice nota sit) prius non admittantur, quam de morte prioris uxoris vel mariti legitime docuerint.

§. 13.

Quinto: Etiam consanguineos ad ineundum inter se matrimonium incapaces declaramus, et quidem in linea ascendente ac de-

noś w *wstępney* y *zstępney* (*ascendenti* & *descendenti*) linii rozciągać się będzie — Po między zaś pobocznemi (*collaterales*) po mimo jefzcze *Brata* y *Siostry* nawet między *Bratem* y *Brata* swego lub *Siostry* Córką (*Synowicą* albo *Siostrzenicą*) iako też między *Siostrą*, y iey *Brata* albo *Siostry* *Synem* (*Bratańskiem* lub *Siostrzeńcem*) tudzież między Stryiecznemi lub Wuiecznemi także, zawarte bydź niemoże.

§. 14.

Y ta także niezdolność między wzwyż mianowanemi Pobocznemi Swoiakami (*inter collaterales*) bez różnicy mieysce otrzyma, nie tylko gdy Bracia y *Siostry* od jednego Oyca y iedney Matki pochodzą, lecz nawet gdyby tylko jednego Oyca, albo samę tylko Matkę wspólną mieli, nieczyniąc w reszcie różnicy: czyli takowe pokrewieństwo z *prawego* lub *nieprawego* spłodzenia swój początek bierze.

§. 15.

scendente in infinitum. Inter *collaterales* vero prohibitio ista se non ultro extendet, nisi inter *fratrem* ac *sororem*, inter *fratrem* ac *ipsius* ex *fratre* vel *sorore neptem*, inter *sororem* ac *ipsius* ex *fratre* vel *sorore nepotem*, ac denique *patrueles* & *consobrinos*.

§. 14.

Intra dictos vero cognitionis gradus incapaces sunt: non solum fratres ac forores ex iisdem parentibus orti, sed etiam qui solum patrem, vel solam matrem communem habent; uti quoque non solum ii, inter quos cognatio per *vinculum legitimum* sed etiam inter quos per *copulam illegitimum* intercedit.

§. 15.

Po sioste Również y Powinowactwo Osoby tymże powinnowactwem blisko złączone do zawarcia Małżeństwa niezdolnemi czyni — Ta iednak przeszkode do Osob tych tylko rozciągać się ma, które w poprzedzaiących §§. 13. y 14. mianowanemi są — Mężowi zatym wyliczonych tamże Żony swoiey, Żonie zaś wspomnionych tamże Męża swoiego pokrewnych, zafzlubiac' wolno niebędzie.

§. 16.

Gdyby przecież szczególnye, y arcy ważne przyczyny były potrzebą, Osobom pomienionym Małżeństwo między sobą zawierac', a tym by wspomnione pokrewieństwo, albo powinowactwo przeszkało — Przypadek takowy Nam zawsze doniesiony bydż ma, a dopiero po otrzymanyin od Nas w teymierze pozwoleniu dalsze do Duchowney

Zwierz-

§. 15.

Sexto: Affinitas quoque proximos affines ad nuptias inter se ineundas incapaces efficit; Incapacitas vero hæc ad eas solummodo personas restringetur, de quibus §§. 13. & 14. dictum est; adeoque viro haud licebit dictis ibidem uxoris suæ consanguineis foeminis, neque foeminæ dictis ibidem mariti sui consanguineis viris, matrimonio jungi.

§. 16.

Si tamen in casu singulari graves admodum causæ adessent, quæ matrimonium inter personas consanguinitatis vel affinitatis impedimento constrictas concedere suaderent; casus ejusmodi Nobis semper exponendus erit, et nonnisi post impetratam permissionem nostram, Ecclesiasticum Forum adire liberum cuique erit. Illi vero consanguinei vel affines, quos ad nuptias inter

Zwierzszchności udanie się, przedsięwzięte bydż może.

§. 17.

Po siodme Kto by gwałtownie Kobietę porwał, ważnego z nią Małżeństwa zawrzeć nie będzie mógł, gdyby jednak taż Kobieta, nie będąca więcej w Mocy porywacza na złączenie się z nim dobowolnie zezwalała, nic dalej Małżeństwu takiemu rzeczone porwanie przeszkaǳać niebędzie.

§. 18.

Po ósme Podobnież *cudzożnika* z *cudzożnicą* (ieżeli tych *cudzożstwo* przez nich popełnione przed zawartem Małżeństwa szlubami Prawnie dowiedzione było) za niezdolnych do ważnego zawarcia Małżeństwa ogłaszamy.

§. 19.

Po dziewiąte do uczynienia Małżeństwa ważnego szlubów za niezdolnych

po-

se ineundas per legem hanc incapaces non declaramus, Episcopum duntaxat suum adire poterunt.

§. 17.

Septimo: Ei qui fœminam rapuerit, matrimonium cum eadem valide contrahendi nullum jus esto. Si tamen fœmina postea extra raptoris potestatem constituta in nuptias ultro consentiat, matrimonio huic præcedens *raptus* non obstabit.

§. 18.

Octavo: Pariter incapaces erunt *adulteri*, ac *adultera* ad matrimonium inter se valide contrahendum, siquidem de commisso *adulterio* ante initum inter ipsos matrimonium coram Judice rite confiterit.

§. 19.

Nono: Nec ii capaces sunt ad matrimonium inter se ineundum, qui partis alterius

poczytani będą; którzyby dla uprątnienia przeszkodey obcego Małżeństwa, cudzego Małżonka, lub Małżonkę życia pozbawili, czyli by te zabójstwo przez nich samych, albo inne nasadzone Osoby, czyli za zezwoleniem ich obojga, czyli tylko za wiadomością z nich iedney też wykonane było.

§. 20.

Żołnierz Nasi (aż póki otrzymanego od Regimentowey Zwierzszchności, albo innych swoich Przełożonych na Piśmie sobie danego pozwolenia nie okaza) do wejścia w Małżeństwo za niezdolnych poczytanemi bydż mają, y nie tylko po mimo tego zakazu zrobione Małżeństwo za nieważne, y żadne, miane ogłosi się, ale nad to strony, y *Paroch* czy *Lacińskiego*, czy *Greckiego* Obrządku, czyli Protestancki *Pastor*, któryby Woy-

conjugem proposito sibi matrimonio obstantem occiderint: neque intereat, siue quis ipsem cædem, vel alias ipsomet infligante patraverit, neque siue delictum utriusque consensu, vel ab uno solum, altero nec sciente nec volente commissum fuerit.

§. 20.

Decimo; Milites itidem Noſtri capaces non sunt ad matrimonium ineundum, niſi permissionem scripto editam a legione ſua (*Regiment oder Korps*) vel eo, ad quem spectabit ſuperoire, prius impetraverint. Matrimonia contra hanc prohibitionem inita irrita non ſolum ac invalida funto, ſed etiam, qui ea contrahent, uti nec minus Parochi, ſint *latini* vel *græci* ritus, aut *Paſtores*, qui militem absque præscripta licentia matrimonio junxerint, poenas pro

cir-

Wojskowe Osoby bez danego na Pismie pozwolenia łączył, podług wagi okoliczności zachodzących ukaranemi zostaną.

§. 21.

Co się zaś tycze Kościelnych *Katolickich* tak *Duchownych*, iako y *Zakonnych* szlubow wstąpienia w Stan Małżeński do tych czas niezdolność sprawujących, y niedopuszczających, te nienaruszone zostawujemy.

§. 22.

Małżeństwo tym samym zawiera się, jeżeli Mężczyzna y Kobieta na nie rozdzielną życia społeczność wspólnym zezwoleniem dla płodzenia dzieci się obowiązuje, y aby Praw, do stanu Małżeńskiego przywiązanych używali.

§. 23.

Zezwolenie na Małżeństwo iasnie y wyraźnie dołożonym, y z powinności od samych stron danym bydż ma — Pozwalamy

circumstantiarum qualitate se inituros novent.

§. 21.

Quod in Ecclesia Catholica circa adhaerentem tam Ecclesiasticorum Statui, quam editis etiam Religiosis votis matrimonii in eundi incapacitatem haec tenus obtinet, intactum relinquimus.

§. 22.

Matrimonium contrahitur, cum *mas* & *fæmina* ad inseparabilem vitæ Societatem mutuo consensu se obstringunt prolis generandæ causa, atque ut juribus, statui conjugali adnexis, fruantur.

§. 23.

Consensus in matrimonium clare atque perspicue exprimendus, et de regula ab utraque parte præsente declarandus est.

Per-

lamy wprawdzie Małżeństwo przez *Plenipotenta* zawrzeć, takowe iednakze Małżeństwo w tym tylko przypadku ważnym bydz ma, iżelgi *Plenipotencya* do pewnej umowionej Osoby w Małżeństwo przybrać się mającę dana, ściąga sie, y iżelgi do czasu, w którym *Plenipotent* Małżeństwo zawiera, odwołana niebyła.

§. 24.

To wszytko, co zezwoleniu obiąstaię, toż y *Kontraktu Małżeńskiego* ważności przeszkadza, dla czego Szaleni (*furiosi*) maniaci (*mente capti*) iżelgi by przytomnych nie mieli przedziałów (*intervalla*) pod czas których by Prawa, y obowiązki stanu Małżeńskiego poznawać mogli) ważne w Małżeństwo wkraczać nieniema.

Głuchym iednak y niemym *zezwolenie* swoie za pomocą okazanych znaków oświadczyć mogącym, nic przeszczadzać niema do Małżeństwa zawarcia.

§. 25

permittimus equidem matrimonium etiam per *Procuratorem* seu *Mandatarium* contrahi: hic tamen *contractus* haud secus valeat, quam si *mandatum* in certam personam directum, neque eo tempore, quo *mandatarius* matrimonium contrahet, jam revocatum fuerit.

§. 24.

Quæ causæ *consensum*, ex *contractus* quoque *valorem* impediunt. Quapropter mente capti matrimonium inire non possunt, nisi lucida habeant intervalla, in quibus Status conjugalis jura, ac onera dignoscere valeant. Mutis vero, ac surdis, qui *consensum* signis exprimere possunt, nihil obest, quominus matrimonium valide contrahant.

§. 25.

§. 25.

Kontrakt Małżeński y w ten czas za nieważny uznanym będzie, iezeliby w Osobie, z którą w Małżeństwo by kto wszedł, *Omyłka* stała się, potoczne iednak, jako y w Osoby przymiotach wynikłe błędy, ważności Kontraktu nienaruszają; chybaby tych *iakost* istotę samą Osoby zupełnie odmieniała, y dane od drugiej strony na Małżeństwo zezwolenie względem onej Osoby warowała, a ta od drugiej strony zdradliwie zapewnianą była.

§. 26.

Podobnąż Małżeństwa przeszkodę do tego nawet rozciągamy przypadku, gdyby się trafić miało: żeby Kobieta w czasie zawartego Małżeństwa płód od kogo innego powzięty istotnie w żywocie swoim nosiła, y że była w ciąży, o tey okoliczności Mąż wcale uwiodomionym gdyby niebył, y iak prędko pewne tey

rzeczy

§. 25.

Invalidus quoque est matrimonii *contraclus*, si *error in persona*, quacum ini-
tus fuit, *intercesserit*. *Error* tamen in me-
ris *accidentalibus* vel in *qualitatibus* per-
sonæ commissus matrimonii valorem non
impedit, nisi hæc ipsa *qualitas* totam in *es-
sentialibus* personam immutet, & *consen-
sus* ab una parte ad eam *qualitatem* ex-
presse *restrictus* fuerit, altera vero pars
eandem dolo malo simulaverit.

§. 26.

Isthoc matrimonii impedimentum ad
eum etiam casum extendimus, si *fœmina*
eo tempore, quo illud contrahit, *e re* cum
tertio habita *uterum* gestet, quin *sponsus*
de hac circumstantia aliquam cognitionem
habuerit, hic quoque postea, & quam-
primum de *præcedenti imprægnatione* sibi
constare cœpit, eam *Judici* denunciet, ac

Constit. Matrim. C

de-

rzeczy oznaki postrzegłby, ieżeliby by tą zaraz okoliczność Sędziemu doniosł, przed którym, iż wprzód o tym wcale nie wiedział, razem dowiodłby.

§. 27.

Również ważności Małżeństwa przeszkańca zezwolenie mocą, y bojaźnią wymuszone, ieżeliby takowy tylko okazał się *przymus*, y bojaźnią wyciszone zezwolenie, iżby ten przymus wyznająca Osoba, taką się okazała, która by pod ów czas przymusowi oprzeć się nie zdołała.

§. 28.

Z przyczyny popełnionej *omyłki*, y dowiedzionego *przymusu* na nieważność Małżeństwa, temu nastawać wolno by dź ma, kto *omyłką* tą oszukanym, albo *bojaźnią* przymuszonym został; przeciwnie zaś drugiej stronie iako ani *omyłce*, ani *przymusowi* niepodpadającej ta wolność dana nie będzie, owszem pierwizy Osoby na przeciw tak zawar-

temu

demonstrare possit, se illam, dum *contractum* iniret, penitus adhuc ignorasse.

§. 27.

Obstat per æque valori contractus, *consensus* per *metum & vim extortus*, dummodo *metus* eo consilio, ut *consensus* in matrimonium eliceretur, incusus, ac præterea adeo gravis fuerit, ut persona talis, qualis illum allegavit, resistere non potuerit.

§. 28.

Matrimonium ex *errore* vel *metu* *contractum* ex capite *nullitatis* impugnare ei solum parti jus esto, quæ in *errorem* inducta, vel *metum* passa fuerit, neutquam vero id liceat alteri, penes quam nec *error* nec *metus* intercesserit: sed ne prior quidem adversus matrimonium jam *contractum* ultra audiri debet, si constet eam detecto errore, vel metu jam deposito *consensum*

C 2

vel

temu Małżeństwu czyniąc ey więcej skar-
gi słuchane nie będą, iżeli by ta, po
odkrytey *omyłce*, albo oddalonym *przy-
musie* zezwolenie swoie czy to wyra-
źnie, czyli przez dalsze pomieszkanie,
lub Małżeńską społeczność, potwierdziła.

§. 29.

Nad to ieszczce oświadczamy: iż nie
każde wyraźne do zawarcia Małżeństwa
zezwolenie za dostateczne mieć można, lecz
do takowego Kontraktu à bardzey do iego
istoty, iako do iego ważności koniecznie
potrzebny zamiar ten przepisujemy, ażeby
zobopólne obyga na Małżeństwo zezwo-
lenie przed *Parochem* włašnym *Lacijskie-
go* albo *Greckiego* obrządku, lub przed
Pastorem, w którego Parafii, czyli Oko-
licy Małzonek, y Małzonka znaydują-
fię, tudzież w przytomności dwóch tak-

że

vel expressis verbis, vel per copulam con-
jugalem sponte continuatam renovasse.

§. 29.

Non quemlibet tamen *expressum con-
sensum* ad matrimonium contrahendum
sufficere declaramus, verum ad essentiam
hujus contractus, tanquam conditionem ad
ejus validitatēm *omni modo* necessariam
præscribimus, ut *consensus* utriusque partis
in matrimonium coram Parocho *latini* vel
græci ritus, aut *Pastore* in cuius parochia
vel districtu copulandi degunt, tum & in
præsentia duorum testium exprimatur.
Parochus tamen utriusque ritus seu *latini*,
seu *græci*, vel *Pastori* facultatem attribuimus

C 3

aliud

że świadków wyznane było, *Parochowi* jednak czy *Lacińskiego*, czy *Greckiego* obrządku, albo *Pastorowi* moc daiemy, iż na miejscu swoim innego iakiego, który by zawarciu Małżeństwa był przystomnym, wyznaczyć wolność mieć będzie.

§. 30.

Jeżeli Małżonek, y Małżonka do osobnych Parafii by należeli, za jedno to poczytane będzie; czyli przed Małżonką, albo Małżonki *Parochem Lacińskiego* czyli *Greckiego* obrządku, albo przed *Pastorem* zezwolenie na Małżeństwo oświadczonę zostanie.

§. 31.

Małżeństwo każde niżeli zawarte zostanie, w *Parafialnym* onych Kościele w dzień Niedzielny, albo inszy z przykazania świąteczny, pod czas Kazania, lub kiedy Lud w dostatecznej liczbie zgromadzi

alium delegandi, qui ipsius nomine matrimonium contrahentibus assistat.

§. 30.

Si *sponsus* & *sponsa* non ad eandem *parochiam* spectent; sufficit *consensum* in matrimonium vel coram *Parocho* seu *latini* seu *græci* ritus, vel *Pastore* sponsi, vel coram *Parocho* seu *latini* seu *græci* ritus, vel *Pastore* sponsæ declarari.

§. 31.

Matrimonium antequam contrahatur, in *parochiali Ecclesia*, ad quam sponsi pertinent, die dominico, vel festo de præcepto, hora sacri sermonis, vel saltim cum frequens satis populus in templo adest, pro-

dzi się, zapowiedzi ogłoszone bydż mają, w których zapowiedziach Małżonek y Małżonka z Imienia y przewiska, mieysca Urodzenia, Stanu, wyraźnie mianowanemi będą, których *zapowiedzi* ogłoszenie przez dwa następne dnie Niedzielne albo Świąteczne powtarzać się powinno, ażeby przeto każdemu do odkrycia wiadomey iakowej przeszkody czas wystarczał.

§. 32.

Jeżeli Oblubieńcy do osobnych należeliby Parafii, te trzy *zapowiedzi* w obydwóch Parafiach ogłoszone niech będą, a gdyby które z oblubieńców na tym miejscu, gdzie znayduje się, czas 6. Niedzielny nie zamieszkało ieszcze, te zapowiedzi w tey także Parafii, gdzie przed tym znaydowali się, ogłoszonemi mają zostać

§. 33.

mulgari debet. Quo actu nomen & cognomen, locus natalium, & conditio utriusque partis matrimonio jungendæ, distinctorie indicanda, eademque promulgatio duobus adhuc diebus dominicis aut festis iteranda est, ut quilibet sufficiens tempus nanciscatur, intra quod *impedimentum* matrimonii sibi forte notum debito modo manifestare queat.

§. 32.

Si Sponsi ad diversas parochias pertineant, tria promulgatio in utriusque parochia fieri debet, siue alterutra pars in districtu parochiali (ubi actu degit) per sex hebdomadas nondum morata fuerit, promulgatio in illa etiam parochia, ad quam prius pertinebat, peragenda est.

C 5

§. 33.

§. 33.

W szczególniejszych zaś przypadkach, gdzieby niebezpieczeństwo w zwloce zahodziło, stronom dozwalamy, aby od trzech tych zapowiedzi ogłoszenia potrzebnego uwolnienia żądać mogli, po uproszczenie którego jednak strony do święckiego Sądu swego (iako temu Prawa nato y władzy użyczamy) udać się mają, a ten mieć będzie moc w podobnych przypadkach dla proszących tego uwolnienia użyczyć.

§. 34.

Wiele razy tych *zapowiedzi* ogłoszenie nie w iedney ale więcej Parafiach czynić by przychodziło, Paroch *Lacińskiego* czy *Greckiego* obrządku, albo *Pastor* (w którego прытомности Małżeństwo zawierane bydź ma) dopilnuje: ażeby onemu *Zapowiedzi* w inszey także Parafii wyżłych świadectwo pokazane było — Bez ogłoszenia zaś *zapowiedzi* żaden Paroch

§. 33.

In casibus tamen extraordinariis, vel si periculum in mora sit, permisum quidem erit copulandis postulare, ut trina promulgatio prætermittatur. Hæc vero *venia* semper a Judice *seculari* petenda est, cui idcirco præsenti *constitutione* potestatem largimur, ut eandem in hujusmodi casibus impertiatur.

§. 34.

Quoties promulgatio in pluribus parochiis facienda erit, *Parochus latini* vel *græci* ritus, aut *Pastor*, in cuius præsentia matrimonium contrahendum erit, curare debet, ut sibi attestatum *promulgationis* etiam in altera parochia factæ exhibeat. Universim autem *Parochis* tam *latini* quam *græci* ritus, & *Pastoribus* sub gravi poena interdicimus, ne quemquam sine præcedenti

roch bądź *Laeińskiego*, bądź *Greckiego* obrządku, ani *Pastor* nikomu Szlubu dać nie poważy się, gdyż inaczey ciężkiey karze podpadłby, chybaby od świeckiego Urzędu uwolnienie (*dispensatio*) od pomienionych *zapowiedzi*, albo gdzie o Żołnierza rzecz idzie, dane od Regimentowej Komendy, albo innych iego Przełożonych pozwolenie na Piśmie okazane było, z tey miary zawarte bez takowych trzech *zapowiedzi*, lub bez uwolnienia od nich danego, Małżeństwo, za zerwane, y wcale żadne poczytane bydż ma.

§. 35.

Każdy takowy *Paroch* bądź *Laciński*, bądź *Greckiego* obrządku, albo *Pastor* obowiązany będzie, w swoiej Parafii *Metryki* zawartych Małżeństw, które łączył, Imiona przytomnych świadków, mieysce wziętego Szlubu, y czylit ten przez niego samego, lub przez insze-

go

denti *promulgatione* copulare audeant, nisi postquam *dispensatio* judicis secularis, aut si sponsus persona militaris fuerit, licentia a legione sua (Regiment oder Korps) vel eo, ad quem spectabit, Superiore, scripto edita ostensa fuerit. Matrimonia, quæ absque præscripta *trina promulgatione*, vel sine impetrata prius eandem prætermittendi *venia*, vel denique sine legitima permissione contracta fuerint, nulla penitus ac irrita sunt.

§. 35.

Præcipimus insuper omnibus ac singulis *Parochis* tam *latini* quam *græci* ritus, & *Pastoribus*, ut singula matrimonia suis in parochiis inita in libros *matriculus* copulatorum accurate consignent, ita quidem, ut nomina copulatorum ac testium, qui præsentes fuerunt, nec non locum contracti

go Kapłana od siebe wyznaczonego dany był? w Książkę na to wyznaczoną wła-
sną swoją ręką (a to tak aby wszelka
zdarzająca się względem zawartego Mał-
żeństwa, y mieysca onego, wątpliwość za-
pomocą Księgi pomienioney zupełnie za-
łatwiona bydż mogła) zapisować będzie.

§. 36.

Podług takowego więc zachowane-
go przepisu zawarty *Małżeński Kontrakt*
nierozerwanym będzie, y obowiązek
onego (iak dugo oboje Małżeństwo żyją)
zerwanym bydż niemoże..

§. 37.

Gdyby się jednak trafiło, iż jedno
z Małżeństwa istotnego obowiązku stanu
swego Małżeńskiego przez niepotęgę
(per *impotentiam*) dopełniać nie znala-
zło by się w stanie, zawiedziona w Mał-
żeń-

tracti matrimonii, tum vero etiam, an ip-
somet præsente? vel coram alio ipsius no-
mine, & coram quo contractus initus fu-
erit? distincte exprimant, eum in finem,
ut dubia, quæ vel circa contractum, vel
circa tempus, quo initus fuerit, deinceps
orientur, libri *parochialis inspectione* pe-
nitus tollantur.

§. 36.

Contractus matrimonii, si juxta præ-
scriptum hujus legis peractus fuerit, indis-
solubilis esto, neque *vinculum* isthoc, quam-
diu conjux uterque vixerit, sub ullo præ-
textu disruppi liceat.

§. 37.

Si tamen alteruter conjugum præcipuum
debitum status conjugalis, *concubitum* vi-
delicet, ob *impotentiam* complere nequeat,
conjugi per id læso integrum esto, coram
Judice seculari actionem eum in finem insti-

tuen-

żeństwie Osoba, Prawo mieć będzie : Za-łobę swoją do Sądu świeckiego podać tym końcem, aby takowe Małżeństwo za nieważne ogłoszone zostało.

§. 38.

W zasłley zatym podobney rozprawie, chociażby wniesioną od iedney stro-ny *impotencyę* druga onę dobrowolnie za istotną przed samym Trybunałem nawet przyznawała, przecież po mimo tego dla dojścia istotney prawdy y pewności Sędzia na tym bynajmniej nie przestając: dla poznania tey przywiedzioney *niepo-tęgi*, podług różności Płci albo przez do-skonałych Lekarzow, Cyrulikow, Po-łożne Baby (*Obstetrics*) doświadczac' ro-zkaże.

§. 39.

Gdyby więc po takim doświadcze-niu niewątpliwa iaka, y pewna, trwale zostaiąca, y nie uleczona *impotencyę* od-kryta była, czyli by nawet taž *niepo-*

tega

tuendi , ut matrimonium invalidum de-claretur.

§. 38.

Judex super ejusmodi *actione cognitu-*
rus non acquiescat , si *reus* impotentiam
contra se ab *aetore* allegatam judicialiter
fateatur ; sed veritas allegatae *impotentie*
semper per artis peritos , videlicet per me-
dicos , chirurgos , vel obstetrices secundum
personarum diversitatem eruenda erit.

§. 39.

Si in hoc examine certa signa perma-
nenis *impotentie* , sive *absolutae* , sive *re-
lativae* ad alterum conjugem comperta fu-
erint , matrimonium *nullum* & *invalidum*

Constit. Matrim.

D

de-

tego powszechnie, lub tylko względem drugiej Małżeństwa Osoby okazała się? Małżeństwo wrazie takim za zerwane, y nieważne ogłoszonym zostanie, przecież iednak gdyby z tych powierzchownych pozorow wiadomo by pewnie niebyło, iżżeli ta *nepotęga* do czasu iakiego? lub zawsze trwającą by była? Małżonkowie ieszcze przez trzy Lata z sobą mieszkac mają, po których upłynieniu, iżżeli by taż *impotencja* ieszcze trwała? rozwłczonimi zostaną.

§. 40.

Gdyby odkryta y dowiedziona pokazała się niepotęga (*impotentia*) iako czasowa tylko, przyzwoitemi zabiegami wspomożona y uleczyć się mogąca, Powodowa strona z prozą swoją odrzucona zostanie, Małżeństwo zaś y pod ten czas rozwiązanym nie zostanie, gdy okaże się,

declarandum est. Contra vero, si e signis externis certo dijudicari non possit, an impotentia solum temporalis, an vero permanens & perpetua sit? conjuges triennio adhuc simul habitare teneantur, & post hujus temporis decursum tunc solum separandi erunt, si *impotentia* eosque adhuc duraverit.

§. 40.

Si vero appareat *impotentiam* tamtummodo temporalem esse, atque idoneis remediis removeri posse, petitum denegandum erit: sic etiam matrimonio dissolendo locus non est, si liqueat, eo tempore, quo contractum fuit, *impotentiam* nondum existisse, verum postea solum jam stante

się, iż pod czas zawartego Małżeństwa ta *impotentia* niebyła, ale wczasie onego trwającego przez Chorobę lub inne iakowe przypadki nastąpiła.

§. 41.

Jeżeliby wprzod ważność Małżeństwa zawartego w wątpliwość podana mniemaną była, sam zaś *Małżeński Kontrakt* za ważny przecie uznany by został, Małżonkowie swoim własnym tylko umyślem rozdzieleni, do wspólnego z sobą pomieszkania przyciśnieni niech będą; Jeżeli by zaś onych Małżeństwo za nieważne ogłoszonym zostało, Sędzia aby na wzajem onych pomieszkanie ustalo, y aby podeyxrzana daley onych społeczność, poufałość, y znoszenie się, nie działało się, zapobieży.

§. 42.

W razie, kiedyby przeszkoda istotna Małżeństwo nieważnym sprawująca przed tym zawierającym Małżeństwo wcale nie

wia-

matrimonio e morbo, aut alia causa supervenisse.

§. 41.

Si valore initii matrimonii in dubium vocato, contractus tamen validus repertus fuerit, conjuges, qui propria auctoritate a se invicem discesserint, ad conjugalem vitæ communionem adstringendi sunt. Si vero matrimonium invalidum declaratum fuerit, Judex providet, ut qui olim fuere conjuges, simul habitare desinant, & suspicio cuivis commercio inter ipsos aditus præcludatur.

§. 42.

Si matrimonium ob quoddam inter conjuges revera intercedens, ipsis autem ante ignotum impedimentum invalidum sit,

wiadoma, okazała się, ta *przeszkoda* wszelkim sposobem skrycie między niemi uprząttonia zostać powinna; lecz przeciwnie, gdyby ta *przeszkoda* Małżonkom wprzód doskonale wiadomą była, na tę jednak nie uważając Małżeństwo między sobą, sporządzili, nie tylko iż takie Małżeństwo zerwane będzie, ale same strony podług różnicy Stanu, y Kondycyi swoiej na więzienie trzech letnie y roboty skazanemi, albo iaką inną przymoita karą, ukaranemi zostaną.

§. 43.

Kiedykolwiek Małżeństwo za nieważne ogłoszonym zostanie, zaraz Prawa, y obowiązki przed tym końcem Małżeństwa za Kontraktem *Małżenskim* na wzajem sporzązone ustaną; Dzieci zaś, iżeliby spłodzone znaydowały się, w Oycowskiey władzy zostawione będą, a na ich wyżywienie, y potrzebną *Edukacyę* z majątku oboyga, wydatki w wy-

illud impedimentum semper pro eo ac fieri poterit, secreto tollendum est. Si vero conjuges *impedimentum* sciverint, & matrimonium nihilo secius iniverint, non solum ejusmodi matrimonium valore careat, verum etiam ii, a quibus *contractum* fuerit, secundum personarum conditionem triennali carcere & opere, vel alia æqua poena affiantur.

§. 43.

Illico ac matrimonium invalidum declaratum fuerit, mutua *jura* et *obligationes*, quæ e *contraktu matrimonii* promanant, inter solutos conjuges cessant; liberi tamen ex ejusmodi matrimonio forte suscepit semper sub potestate Patris manebunt, atque sine mora decernendum est, quantum utraque pars ad eos alendos & educandos e bonis suis pro ratione virium ac facultatum con-

wyznaczoney słusznie wziętey *proporecy* ustanowić należy; względem czego wszystkiego, co do wyżywienia, y szkod wszelkich przez zerwane Małżeństwo wyniknąć mogących Sędziowie Nasi, co Prawo y słuszność niesie, wskazą.

§. 44.

Y chociaż podług ustawy §fu 36. Związek Małżeński między Małżonkami do ostatnich dni żywota trwać powinien, atoli nie iest myśl Nasza, ażebyśmy do wykonywania Małżeńskich powinności, y w tych nawet przypadkach przymuszały, w których by te z wielkątrudnością dopełnione bydź miały. Jednakowoż w takowych przypadkach następujące prawidło do iak nayscisleyszego zachowania przepisać chcemy;

§. 45.

ferre debeat. Super hoc vero articulo non minus, quam super actionibus, quæ ex subtractis fors bonis in conjugium illatis, vel ex damno occasione invalidi matrimonii orto, vel ex aliis quibuscumque prætensionibus nascuntur, Judices Nostri pro eo, ac jus postulabit, cognoscunto.

§. 44.

Etsi juxta sanctionem §. 36 *vinculum* matrimonii inter conjuges ad dies vitæ duret; tamen non ea est intentio Nostra, ut conjuges ad *officia matrimonii* implenda iis etiam in casibus cogi debeat, dum id sine gravi difficultate facere nequeunt. Qua in re sequentia porro constituimus, et accurate deinceps servari volumus.

D 5

§. 45.

§. 45.

Jeżeliby jedno z Małżonków od drugiego zbyt ostro traktowane, lub na okazje zepsucia obyczaiow, y podpadnienia występkom wystawione było, stronie uciążonej wolno będzie zwykłą Prawa drogą pomocy y bezpieczeństwa dla siebie doprafzać się. Małżokow iednak, co do łóża y stołu oddzielenie się, mieysca nigdy mieć niebędzie; chybaby sama na rozdzielenie takowego pomieszkania wspólnie zezwolili, y oraz względem tego co, y iak wiele? która strona zatrzymać lub odebrać ma, tak między sobą ułożyli, iż by w tey mierze ani Sądowa rozprawa, ani Sądowy Wyrok mieysca niemiał.

§. 46.

Gdy Małżonkowie po między sobą to wüşystko ułożą, dopiero przed Sądem, lub Zwierzszchnią swoją Sądową (wprzód niżli się od siebie oddziela)

oslo-

§. 45.

Si conjugum alter graves injurias ab altero patiatur; vel periculo seductionis ad scelera et pravos mores exponatur, parti laſſæ integrum erit consuetis juris remediis securitati suæ cavere. Separatio tamen a mensa & thoro haud secus ullo in casu locum habere poterit, quam si prævie mutuo conjugum consensu de separata habitatione, nec non de rebus vel commodis a qualibet parte retinendis, vel accipiendo, conventum sit, quin judicialis investigatio, vel judicis sententia interponi debeat.

§. 46.

Postquam inter conjuges super his omnibus transactum fuerit, iidem ante separationem coram judge, vel foro suo compareant, & quin de iis, de quibus inter ipsos

osobiście stawią się, y tamże o tym iak się między sobą umowili, tłumaczyć się nie będąc obowiązani, to tylko opowiadzą, iż na oddzielenie się wboie wspólnie zezwolili, y na uczynioney między sobą umowie zupełnie przestają. Ażeby zaś takowe oddzielenia się nazbyt często niezdarzały się, chcemy aby Sędzia lub Urząd nie inaczey takowych Małżonkow słuchali, aż wprzód swiadełstwo na Piśmie od *Parocha Łacińskiego* lub *Greckiego* obrządku, albo *Pastora* swego okaza.

§. 47.

Obydwie przeto strony wprzod nizeli do Sędziego lub Urzędu względem oddzielenia się, nadgłoszą, do *Parocha Łacińskiego* lub *Greckiego* obrządku, albo *Pastora* swego osobiście udadzą się; który do poiednania tychże Małżonkow obowiązki summienia iako nayzywiej im przed oczy wyftawiwszy, wszyskich środków użyę,

y

ipsoſ convenerint, mentionem fieri necesse fit, id ſolum certum facient, quod ad separationem uterque ſponte conſentiat, factisque inter ſe conventionibus omnino adquiescant. Ut tamen nimia hujusmodi separationum frequentia evitetur, judex, aut Forum conjuges coram ſe comparentes non fecus audiat, quam fi attestationem ſcriptam a *Parocho latino* vel *græco*, aut *Patore* ſuo simul exhibeant,

§. 47.

Hunc in finem ambo conjuges, antequam coram judge, vel foro separationem declaraturi compareant, *Parocho latino* vel *græco*, aut *Pastori* ſuo confilium ſuum ipſimet aperiunto; hic vero eosdem de conscientiæ obligatione graviter admoneat, atque omni modo reconciliare animos ſtudeat, neque prius, niſi poſtquam hor-

tar-

y dopiero, gdy staranie swoie nie skutecznym *Paroch* znaydzie, na Piśmie wyda świadectwo : iż włożony na siebie obowiązek dopełnił; oddzielenie się zaś Małżonkow albo w samey rzeczy za sprawiedliwe bydż sądzi, alboliteż, iż strony mimo wszelkiego nsiłowania od ułożonego oddzielenia się, odwiesć niemogą.

§. 48.

Małżonkom tak oddzielonym wolno zawsze będzie za samym tylko do Sędziego lub Urzędu nadgłoszeniem się, nazad do siebie powrócić, y zawarte między niemi wszystkie Małżeńskie umowy w swoiej mocy y ważności zostaną. Względem spłodzonych zaś dzieci to ma bydż zachowano; co w §ie 43. przepisano iest.

§. 49.

W powszechności wprawdzie wszyscy Poddani ustawę tą nasze zachowywac'

tando, et consulendo nil profecerit, scriptam *attestationem* edat, eaque fidem faciat, se imposito sibi per hanc legem officio satisfisse, attamen vel *separationem* fibimet æquam videri, vel partes a suscepto conilio omni licet opera a se adhibita, desistere non voluisse.

§. 48.

Conjugibus hoc modo separatis integrum nihilominus erit, ad unionem conjugalem quandocunque velint, redire, dummodo hanc voluntatem coram Judice, vel *Foro* prius manifestent; ac de cetero *pacia nuptialis* inter ipsos inita suo in vigore permanebunt. Ratione procreatorum autem liberorum, præscriptum §^{pho} 43. servandum erit.

§. 49.

Constitutio hæc in genere omnes quidem subditos Nostros sine discrimine obli-

wać obowiązani będą, tych iednak, którzy *Katolickiey* nie wyznają Wiary, od zachowywania tego w następujących Punktach wyjętych mieć chcemy:

§. 50.

Po piewsze: Pozwalamy im, aby w tym przypadku, gdyby jedno z Małżonków na życie drugiego zasadzki czyniło, albo cudzołóstwo popełniło, strona pokrzywdzona *rozwođu*, to iest zupełnego Małżeństwa rozwiązania prosić mogła, y gdyby uczynek takowy był dowiedziony, Małżeński związek za zerwany y zniszczony ogłoszonym zostanie.

§. 51.

Po wtore: Temu także Małżonkowi podobne słuzy Prawo, któryby od współ Małżonka złośliwie porzucony był. W takim iednak przypadku nieprzytomna strona dla usprawiedliwienia się względem swey niebytności podług *Przepisu Są-*

da-

ligabit; eos tamen, qui *catholicæ Religioni* addicti non sunt, a supra præscriptis in sequentibus exceptos declaramus:

§. 50.

Primo: Permittimus inter *Acatholicos* eo casu, quo alter conjugum alterius vitæ insidias struxerit, vel adulterium commiserit, ut pars læsa *divortium*, id est, dissolutionem matrimonii petat, atque si factum plene probatum sit, *vinculum* matrimonii penitus ruptum sublatumque declaretur.

§. 51.

Secundo: Idem jus conjugi esto, qui ab altero malitiose desertus fuerit. In hoc tamen casu juxta præscriptum *Codicis judicarii* absens tribus vicibus ad causam absentiae suæ purgandam *publico edicō* evocari, ac pars deserta a prætensionibus alterius con-

Constit. Matrm. E

jugis

dowego Zbioru przez publiczny *Edykt* trzy razy pozwaną będzie, y od pretenſyi nieprzytomney strony, strona opuszczona, wten czas tylko uwolnioną będzie, gdy by w czasie przepisanyem nie stawaiąca strona usprawiedliwić się zaniedbała.

§. 52.

*Po trzecie Rozwodu nad to iescze dozwalamy, iezeli między Małżonkami nie ukoiona iaka niechęć, y nieprzezwyciężony wſtret wszczęł się, y obie strony rozwodu żądałyby, w takich iednak przypadkach Sędzia rozwodu żadanego nie zaraz dozwalać może, ale wprzód do jakiego czasu rozdielenie od *łota y stołu* ustanowi, y te podług okoliczności powtórzy.*

§. 53.

Gdyby zaś użyte wszystkie środki próznemi stały się, y nadzieia ugleḍem

zbiegły na zie-

jugis erga ipsam immunis declarari tum ſolum debet, cum absens intra präfinitum tempus ſe non purgaverit.

§. 52.

*Tertio: Permittimus insuper *divortium*, ſi odium capitale, vel invincibilis averſio inter conjuges eruperit, & utraque pars dissolutionem matrimonii postulaverit. Ju-dex tamen eandem hoc in caſu nunquam ſtatim concedere poterit; ſed prius separatio-nem a mensa & thoro ad certum tempus de-cernere, eamque pro circumſtantiarum in-doile poſt id tempus iterare debet.*

§. 53.

Quodſi omnia adhibita remedia fruſtra fuerint, nullaque ſpes ſuperſit, ut conjuges ul-

ziednoczenia, y do zgody y iedności przyprowadzenia Małżeństwa zupełnie odięta była, na ten czas wprawdzie Sądy Nasze zupełny *rozwod* udzielić onym będą mogły, co na ten czas ważne będzie, gdy oboje Małżonkowie w prożbie o otryzmanie Rozwodu trwają, y gdy spłodzonym z takiego Małżeństwa dzieciom żaden przesąd, y szkoda nie stanie się.

§. 54.

Przy okoliczności każdego *rozwodu* razem wszystkie, od których kolwiek strony wniesione pretensye, y Prawne postępkie załatwione będą. Nadewszystko zaś żaden rozwód tak dugo dopuszczonym nie będzie, póki zachodząca okoliczność względem wyżywienia y wychowania spłodzonych dzieci, albo przez Sądowe potwierdzenie umowy między stronami zawartej, albo przez Sądową opatrzenie, ułatwiona niezosta-

nie.

lo tempore ad pacem & concordiam redenant; *divortium* per Judices nostros decernendum quidem erit, haud secus tamen, quam si ambo conjuges illi adhuc insistant, & liberis ex hoc matrimonio natis nullum præjudicium inde inferatur.

§. 54.

In quolibet *divorii* casu utriusque partis *actiones* et *prætensiones* simul complanandæ sunt. Præcipue vero *divortium* nunquam concedendum, antequam quæstio de *alimentis* & *educatione* liberorum, si qui ex dissolvendo matrimonio existent, vel per partium ipsarum conventionem ab judice aprobata, vel per *provisionem* ab Judice factam dirempta fuerit. Quare *Ministris* eorum sub poena *depositionis* interdictum esto, ne quemquam, qui divor-

nie. Dla czego *Pastoram Protestanckim* pod Karą złożenia przykazuje się, aby z rozwiedzionego Małżeństwa Dzieci mającego w nowe Małżeństwo tak długo łączyć nie wazyli się, pooki na pismie dowodu o uczynionym dzieci dostatecznym opatrzeniu nie okaza.

§. 55.

Po rozwodzie każdej stronie wolno będzie do nowych przejść szlubów, w takowych jednak przypadkach, gdzie występek od jednego Małżonka przeciw drugiemu popełniony do *rozwodu* dał pobudkę, temu, który występek popełnił, z Osobą tą, która o wspólnictwo tegoż występku Sądownie przekonaną byłaby, Małżeńskim związkiem łączyć się na zawsze zabroniono bydż ma.

§. 56.

Również oddzieloney tym sposobem Niewieście do wejścia w drugie szluby,

przy-

tium fecerit, et ex dissoluto matrimonio liberos habuerit, novo matrimonio copulare præsumant, nisi is de *provisione* liberis facta prius exhibito instrumento docuerit.

§. 55.

Facto divorcio utriusque parti liberum esto aliud matrimonium contrahere, si tamen crimen unius conjugis adversus alterum divorii causa fuerit, ei, qui illud commiserit, nunquam liceat matrimonium cum persona inire, quam criminis socium fuisse judicialiter constabit.

§. 56.

Fœmina quoque divorcio facto ad alteras nuptias admitti nequit, nisi conveniente

przyzweity czasu przeciąg wytrzymać należy, aby o poczetym moze z pierwszego Małżeństwa płodzie iakowy błąd lub wątpliwość nie zachodziły.

§. 57.

Gdyby tak rozwiedzieni Małżonkowie po iakim czasie, żałując przedsięwziętego kroku, do Małżeństwa zsbą nazad powrócić chcieli, to nie inaczey stanie się, tylko iakoby w nowe Małżeńskie Szluby ze wszystkimi zwykłemi Uroczystosciami wchodzili.

Nakoniec na dopełnienie niniejszego Naszego w Sprawach Małżeńskich postanowienia, wszystkie, które co do tego zamiaru miały moc Prawa, na przyszłe przypadki zupełnie znośmy, y razem rozkazniemy: ażeby w rozsądzaniu Spraw Małżeńskich ta sama y iedyna Ustawą za prawidło miana y zacho-

ente tempore exspectato, ne scilicet error vel dubitatio circa prolem in priori matrimonio forte conceptam oriri possit.

XIX.

§. 57.

*Si conjuges post *divortium* consilium mutaverint, atque conjugium renovare voluerint, id aliter non liceat, quam si novum suum matrimonium iterata observatione omnium eorum contrahant, quæ ad primo ineundum quodlibet matrimonium requiruntur.*

Denique hac eadem constitutione Nostra omnes ac singulas leges, quæ super matrimoniis hucusque vigebant, pro futuris casibus penitus abrogamus; atque controversias in hac materia exorituras unice ad normam hujus *Sanctionis*, & non aliter definiri volumus & mandamus. Hæc est Nostra voluntas. Datum Vindobonæ die

chowywana była. W tym Nasza zawiera się wola y Rozkaz Dan w Wiedniu dnia 16. Stycznia 1783. Panowania zaś Naszego w Rzeszy Niemieckiey XIX. a w Dziedzicznych Kraiach III. Roku.

J o z e f.

Leopold Hrabia à Kollowrat,
Królestwa Czeskiego Naywyższy, y
Arcy-Księstwa Rakuskiego Iſzy
Kanclerz.

Jan Rudolf Hrabia à Chotek.

Tobiasz Filip Baron de Gebler.

Na rozkaz Jego Gesarskiey Królewskiey
y Apostolskiey Moci własny.

16. Januarii 1783 Imperii nostri Romani
XIX. & Regnum Nostrorum hæreditati-
orium III. Anno.

Josephus.

Leopoldus Comes à Kollowrat,
Regis Boh. Sup. & A. cis. A. Prim. Canc.

Joannes Rudolphus Comes Chotek.

Tobias Philippus Baro à Gebler.

Ad Mandatum Sac. Cæs. Regiae
Apost. Majestatis proprium
Franciscus Salesius de Greiner.

